

Uchide no kozuchi

Az *Uchide no kozuchi* (打ち出の小槌) egy legendás japán "varázskalapács", amely képes "valóra váltani" bármit, amit kívánnak.

A népszerű mesékben is gyakran szerepel. Az *Issun-bōshi* ("Egy hüvelykes fiú") című mesében a hős egy ogre (*oni*) legyőzésével szerzi meg a kalapácsot, míg a modern feldolgozásokban még felnőtt méretűvé is átalakul a mese végén. A *Momotarō*-ban ("Barack fiú") a kalapácsot az *onigashimai* ogréktól szerzi meg a főhős, a *kakure mino* (láthatatlanná tevő esőkabát) és a *kakurekasa* (láthatatlanná tevő kalap) mellett.

Az elképzelés, hogy az ogrék birtokolták ezt a becses kalapácsot, jóval korábbról származik, mint a mesék, amelyek a *Muromachi* korszakból származó *otogi-zōshi* gyűjtemény részét képezik. Egészen a *Heike* meséjéig (kb. 1240) vezethető vissza, vagy, ha a műnek van némi történelmi alapja, akkor kb. 1118-ig.

A folklorisztikában az *uchide no kozuchi* a Stith Thompson-féle motívumindexrendszerben a "varázskalapács, D 1470.1.46" alatt szerepel.

Issun bōshi

A legenda szerint az egy centi magas *Issun-boshi*, miután elhagyja szülői házát, egy gazdag *daimyō* szolgálatába áll, akinek lánya egy vonzó hercegnő. Bár magassága miatt megvetik, mégis azt a feladatot kapja, hogy kísérje a hercegnőt.

Miközben együtt utaznaka hercegnővel, megtámadja őket egy *oni*, aki a bosszantó *Issun-boshi*-val úgy bánik el, hogy lenyeli őt. Majd *Issun-boshi* az *oni*-t úgy győzi le, hogy belülről meg szúrja egy tűvel/karddal. Az *Oni* kiköpi *Issun-boshi*-t, és menekülés közben elejti az *'Uchide-no-Kozuchi*-t. Az *otogi-zōshi*-ban ezután pazar gazdagságot ráz ki a kalapácsból, és az udvar kedvence lesz. Az ismertebb modernizált változatokban a hercegnő a kalapács erejével megnöveszti *Issun-boshi*-t teljes nagyságúra. A történet végén *Issun-bōshi* és a hercegnő összeházasodnak.

Korai felmerülése más művekben

A *Hōbutsushū* [ja] (1179) szerint a kalapács egy "csodálatos kincs", olyannyira, hogy ha az ember kimegy egy tágas, nyílt mezőre, elő lehet vele hívni egy kastélyt, hozzá szórakoztató férfiakat és nőket, hasznos szolgálkat, lovat és marhát, élelmet és ruhadarabokat. Azonban minden kívánt tárgy állítólag eltűnik a harangszó hallatán.

A *Heian*-korszak vége felé írt "Kincsgyűjtemény" című buddhista könyv szerint ez a kalapács nemcsak kincseket teremt, hanem mindent, amit csak kívánunk, például teheneket, lovakat, ételt és ruhákat.

Azonban mindaz, amit a kalapács teremtett, elveszik, amint meghalljuk a harang hangját, és végül ezek a dolgok nem tekinthetők valódi kincseknek ezen a világon.

A *Heike* meséjében található egy anekdota, amelyben egy furcsa öltözékű, éjszaka mozgó embert összetévesztenek egy ogréval (*oni*), és a gyújtósnak gyűjtött fáját összetévesztik az *uchide no kozuchi*-val, ami már akkor is azt a hitet bizonyítja, hogy ez egy olyan kincs, amely állítólag az ogrék tulajdonában van. Az anekdota a *Heike* 6. tekerésében, a *Gion no nyōgo* [ja] (*Gion* úrnő) című fejezet alatt található.

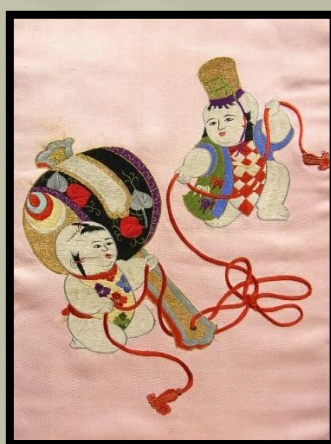
Egy éjszaka a *Gion* szentély közelében egy alakot látnak, akinek a haja látszólag olyan volt, mint egy tűpárna ezüst tűkkel teletűzdelve, és valami izzott a kezében, ezért az emberek attól tartottak, hogy ez egy ogre lehet, és az *uchide no kozuchi* van nála, amiről ezek a démonszerű lények híresek.

A császári gárdistát, *Tadamori*-t utasították a nyomozásra, és kiderült, hogy csak egy pap volt az, aki a kápolnában lévő fényt próbálta meggyújtani. A pap szalmát tett a fejére, hogy ne ázzon meg.

Ugyanez az anekdota a *Genpei jōsuiki*-ben is előfordul, amely szerint a pap egy agyagedényben lévő parázsra fújt, hogy az ne aludjon ki, és amikor ezt tette, a fején lévő szalmaszálak világítottak, és ezüst tűknek tűntek.

A „varázskalapács” a japán folklór része, és a japán művészet népszerű motívuma, gyakran látható textilművészeti tárgyakon, valamint szerencsehozó amulettként és díszként. Vannak *hanten* kabátok, amelyeken a szerencsekalapács van, és *obi*-k, amelyeken szintén a szerencsekalapács látható és sok gyönyörű fiú kimonó, amelyeken egy kincsekkel megrakott *takarabune* (kincses hajó) látható, köztük a szerencsekalapács.

A kalapácsot általában tárgyak ütésére vagy összetörésére használják, de az *Uchide no Kozuchi* (mágikus kalapács), amelyet *Daikoku*, a szerencse hét istenének egyike hordoz magánál.

Daikoku-t általában úgy ábrázolják, hogy kezében a *kozuchi*-t, és egy zsákot tart, rizsbálákon ülve bájos mosollyal.

A *Daikoku* vállán átvett zsák először az "*Inaba no Shirosagi*" című japán mítoszban jelent meg, és állítólag a "*Yasogami-k*" csomagjait tartja.

A "*Yasogami-k*" (八十神) a *Kojiki* és az *Izumo no Kuni Fudoki*-ban megjelenő férfi testvéristenek csoportja.

Egy régi mese arról szól, hogy *Daikoku* majdnem halálra égett *Sanoo* csapdája miatt, de az egerek megmentették. Az egerek ezután *Daikoku* őrzői lettek.

Eleinte *Daikoku*-t a pusztítás és a jó termés isteneként imádták, de idővel a jó termés, az étel és a szerencse istene lett.

A fordítás az alábbi írás felhasználásával történt:

https://en.wikipedia.org/wiki/Uchide_no_kozuchi

https://nippon-kichi.jp/article_list.do;jsessionid=297CC70A40ED3609BCD6A3DA7FD848E4?kwd=3670&ml_lang=en